

Míše pomohl nový zákon o obětech trestných činů

Míša (35 let) pochází ze severních Čech. Do azylového domu ACORUSu přišla před čtyřmi měsíci spolu se svými třemi dětmi ve věku 6 let, 19 a 7 měsíců. Manžela opustila po šestiletém vztahu, který byl téměř od počátku plný násilí. Šlo o její druhé manželství, manželství z lásky, které vyvrcholilo opakovanou žalobou na manžela pro trestné činy týrání svěřené osoby a týrání osoby žijící ve společném obydlí.

Fyzické útoky manžela byly směřovány nejen na Míšu, ale i na jejího dnes již 14-letého nejstaršího syna z prvního manželství. Manžel Míšu i chlapce bil dřevěnou tyčí, vodítkem na psa, trýznil je elektrickým paralyzérem, Míšu přinutil v době jejího těhotenství sedět ve studené vodě. Míša měla z manžela strach, bála se jít k lékaři, lidem, kteří si všimli jejích modřin, říkala, že se zranila sama. Před dvěma lety došlo k incidentu, při němž byl nejstarší syn svědkem brutálního napadení matky a řekl, že zavolá policii. Byl rovněž zbit, měl zraněné ucho. Poté byl manžel policií vykázan ze společného obydlí. Míša na naléhání otce zbitého chlapce poprvé vypovídala na policii. Manžel ji však po návratu domů naučil bitím tu „správnou výpověď“ a Míša šla na policii a učinila ji. Tehdy přišla o svého nejstaršího syna. Byl svěřen s jejím souhlasem do péče otce, prvního manžela. Míša ale dodnes trpí výčitkami, že přišla o syna. Poté byl u Míši doma relativní klid až do narození dcerky, druhého společného dítěte. Manžel začal být opět agresivní, denně Míšu vulgárně napadal. Nezáleželo na tom, kdy měla rodina málo peněz. Plačící děti, rozlité pití nebo rozházené hračky ho doháněly k zuřivosti. Do této situace se narodil nejmladší syn. Míša opět snášela facky, kopance a rány pěstí. Žila v neustálém strachu o sebe i děti. Manžel je bil, když plakaly, sprchoval je studenou vodou, vyhrožoval, že nemladšího syna sotva dvouměsíčního kojence zabije. Tehdy Míša sebrala zbytek sil a odvahy a poprosila o pomoc sociální pracovnice na městském úřadě. Ty jí pomohly odejít s dětmi od manžela zprostředkovaly jí pobyt v azylovém domě ACORUS.

Míša v azylovém domě využívá služby, které ACORUS nabízí - právní pomoc, sociálně právní poradenství, psychoterapii, účastní se programů pro matky s dětmi. Na Míšina manžela byla státním zastupitelstvím podána již druhá obžaloba pro trestné činy týrání svěřené osoby a týrání osoby žijící ve společném obydlí. V současné době je manžel ve vyšetřovací vazbě.

Podle nového Zákona o obětech trestných činů spadá Míša do kategorie zvláště zranitelných obětí, kterým přináleží právo obzvláště šetrného zacházení ze strany policie a ostatních orgánů činných v trestním řízení. Před ukončením vyšetřování byla Míša vyzvána policií k nahlédnutí do spisu čehož využila prostřednictvím svého zmocněnce. Během soudního líčení využila Míša možnosti vypovídat jako svědek u soudu bez přítomnosti manžela. Stejně tak využila i možnosti požádat soud, aby ji informoval v případě propuštění manžela z vazby. Pro Míšu bylo velice důležité sdělit manželovi, co s dětmi prožívala, co jim svým jednáním způsobil. Učinila písemné Prohlášení o dopadu trestné činnosti na její život, neboť říci je ústně před soudem v přítomnosti manžela, by zatím nedokázala.

Postupně se Míša snaží vyrovnávat s posttraumatickou stresovou poruchou - trpí nespavostí, obává se nečekaných pohybů, zvuků, má strach z mužů. Přesto usiluje o to, aby byla dětem dobrou mámou a aby všichni upevnili v sobě pocit, že „tátové děti a mámy nebijou“. ACORUS ve spolupráci se sociálním odborem z místa trvalého bydliště Míši se jí a jejím dětem snaží najít sociální bydlení, aby měly po skončení pobytu v azylovém domě (maximálně jeden rok) kam jít.

Pozn.: Příběh Míši byl sepsán podle skutečných událostí s jejím vědomím a souhlasem.